

кива животни, каквито сж свойствени на източно-европейската фауна и сж били добрѣ извѣстни на древния славянинъ. У приказкитѣ за животнитѣ най-често се явява хитростѣта, като низша степенъ на практичната мѣдростъ, а герой, прѣдставителъ на хитростѣта, се явява лисицата. Съ хитростѣта си тя винаги наддѣлява на другитѣ силни, но по-неразбрани животни, а особено на вълка и мечката. (Вижъ «Щъркелъ и Лисица» «Влѣкъ и Лисица», Христом. т. II).

7. Нѣкои народни приказки сж обработени художествено отъ поети, каквото «Рибаръ и рибка» отъ Пушкина, «Sutor non ultra scapidan» отъ Великинъ (Хр. т. II), а нѣкои поети сж създали художествени приказки («Славей», «Свинята» «Капка вода» отъ Андерсенъ. Христом. т. II): въ такива приказки ние се любиме на художественото възпроизвеждане на оня наивенъ миръ, който е създала народната фантазия или фантазията на поета.

8. Голѣмото сходство на приказкитѣ у разнитѣ народи кара да се прѣдполага, че въ основата имъ лежатъ едни и сѣщи прѣдстави, че всички приказки сж само безконечни вариации на общи теми отъ митологично или обществено съдържание. Въ нѣкои древни приказки се срѣща, както въ обреднитѣ пѣсни, сѣщата борба на свѣтлото и тъмно начало, на деня и нощта, на лѣтото и зимата, която борба съставява основа на митологичното миросъзерцание. Въ по-нататѣшното си развитие приказката се насоявала съ нови подробности, разширявала се, обгрѣщала нови дѣйстващи лица и нови прояви. Често нѣколко приказки, отъ най-напрѣдъ прости, се смѣсвали и сливали въ една сложна. Съ приемане на християнството митичнитѣ прѣдстави малко-по-малко губили прѣснотата си, прѣмичавали се или се забравяли, така, че изъ цѣлия купъ запазени досега приказки, сравнително малко могат да се отнесатъ къмъ първоначалната митична основа, а за по-много митологичното обяснение изглежда твърдѣ неоправдано.

Митичниятъ елементъ въ приказкитѣ се срѣща не толкова въ самото съдържание на разказа, колко въ неговия, така да се каже, обстанъ — въ дѣйстващитѣ лица и въ ония условия, при които тѣ дѣйствуватъ. Дѣйстващи лица въ приказкитѣ често се явяватъ или олицетворени природни сили — слънцето, вѣтрътъ, гърмотевицата и др. т. или особени, свѣрхестествени сѣщества — хала, несоглавецъ, змей, вѣщица, и др. т.